



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 8. Hugonis Eteriani Scripta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](#)

Priusquam Venetiis valedicerent, Sæcul. XII.
 Papa & Imperator, utrinque Mandata. A.C. 1177.
 riis tribus nominatis, Restitutionem Di-
 titionum, ad Ecclesiam pertinentium,
 quas tenebat Imperator, perfici jussertint.
 Tumque Imperator, salutato Pontifice
 Cæsenam rediit. Papa deinde mense
 Octobri, cum quatuor Venetorum tri-
 remibus, Sipontum vigesima nona die
 ejusdem mensis advectus est; unde Trō-
 jam ac Beneventum, & tandem Ana-
 gniam decima quarta Decembris, post-
 quam integro anno absuisset, pervenit.
 Hujus itineris, omniumque in eo acto-
 rum, narratio ex duobus Autographis,
 videlicet ex Actis Alexandri Papæ, a
 quodam viro, illius profectionis socio,
 conscriptis, & ex Chronico Romualdi
 Archiepiscopi Salernitani, alterius Lega-
 ti Regis Siciliæ, excerpta est.

§. VIII.

Hugonis Eteriani Scripta.

Pontifici, Trojæ divertenti, redditur Alex. ep. 49.
 Hugonis Eteriani Opus contra Græ- Bibl. PP.
 cos, quod ei Auctor per quemdam ami- Paris. to. 8.
 corum transmiserat. Egit gratias Ale- p. 563.
 xander, data die decima tertia Novem-
 bris Epistola, in qua Hugonem hortatur,
 ut Imperatorem Constantinopolitanum
 Ecclesiæ Romanæ conciliare satagat.
 Hugonem Eterianum Pisis in Tuscia
 oriun-

Decul. XII. oriundum Constantinopoli cum Leone
A.C. 1177. fratre suo, Curiæ Imperialis Interpretæ,
 degentem, quadam die Manuel Imperator ad se vocatum interrogat, an Latinis alicubi auctoritas SS. Patrum, Spiritum Sanctum a Filio procedere affirmantium, faveret. Hugo verba S. Basilii, S. Athanasii, & S. Cyrilli, quibus hæc veritas probatur, attulit, & cum videret, Imperatorem serio huic quæstioni vacare, eam accurate pertractare statuit. Cumque ad eum laborem tres quoque Cardinales, Hubaldus Episcopus Ostiensis, postea Papa Lucius III. Bernardus Episcopus Portuensis, & Joannes Tituli SS. Joannis & Pauli suscipiendum hortarentur, objecta Græcorum contra Latinos in hac Quæstione tum argumentis tum auctoritate Patrum, quorum doctrinam longa Constantinopoli commoratione adnotaverat, refutare aggressus est. In Libros tres dividitur Opus, ac Quæstio de Spiritu Sancto prolixæ & subtiliter discutitur. Auctor in argumentandi ratione principia Aristotelis sequitur; verum optandum esset, ut in argumentis magis ordinem & delectum amasset, & potius stilo claro quam exquisite ornato uti voluisset.

ibid. p. 517. Aliud quoque Hugonis Opus nobis superest, quod a Clericis Pisanis rogatus scripsit, de Statu animæ a corpore separata;

ratæ, contra errorem quorumdam Pisa- Sæcul. XII.
norum dicentium, preces & sacrificia A.C. 1177.
mortuis nihil prodesse, quin etiam de ve-
ritate Resurrectionis dubitantium. Hæc
Elucubratio, in viginti septem Capita
divisa, eodem dictionis tumore, ac liber
ante memoratus, laborat.

§. IX.

Absolon Archiepiscopus Lundensis.

Schisma compositum, ac pacem inter ^{Saxo} Imperatorem & Papam successisse, ^{Gramm.} in Daniam illi Nuncii retulerunt, qui lib. 14. p. 322. Romam missi fuerant, effecturi, ut Absolon ad Archiepiscopatus Lundensis culmen eveneretur. Nam Esquilius Archiepiscopus, senio gravis, jam diu Dignitatem dimittere cogitans, quadam die Waldemaro Regi mentem suam aperuit. Is quidem Præfulem a propo- ^{ibid. p. 317.} situ dimovere conabatur, dicens, id ipsi, præterita Romani Pontificis auctoritate, non licere. Respondit vero Esquilius se non solum a Papa licentiam se Præfusatu abdicandi obtinuisse, sed etiam hoc onus in quemcunque vellet transferendi; præterea id sibi juris tanquam Legato Sedis Apostolicæ esse. Tum, sollemnius renunciatus Dignitati, Regem rogavit, ut Episcopos intra mensis unius spatum convocaret, causam vero secretam teneret, ne quisquam onus Episcopale